

мира, на нападнаххъ на Драчѣ, та изгониххъ тамошній управитель Михаила Дермоканта и провъзгласиххъ за свой царь начальника си Тихомира, а отъ това Българе-ти станххъ на двѣ страны: *Деліанова* и *Тихомирова*. Тогази Петръ Деліанъ, понеже прѣдвиждаше, че това раздвоеніе ще произведе междуособны борбы у народа, то за да ги прѣдвари, той прѣдложи на Тихомира да ся съберѣтъ, та да си раздѣлятъ царство-то. И тѣй двамата Господаре ся събраххъ заедно съ свои-ты първи хора и съ войскы-ты си; въ това врѣмя всякой любопытствувахе да види, що ще бѣде отъ това и какъ ще стане раздѣланіе-то на Българіиъ. Тогази Деліанъ излѣзе прѣдъ събраніе-то и каза: „Българе, азъ оставамъ коронѣ-тѣ на рѣцѣ-тѣ ви; вые сами си изберѣте единъ Господарь. Вые знаете, че Българско-то царство никога не е было раздѣлено, та и сега неможе да ся раздѣли. Ако искате царь, по-добрѣ прѣдпочетѣте единъ малкъ войнъ, отъ внукъ-тъ на Самуила; ето азъ поставямъ Тихомира, а менѣ земѣте живота!“ Тогази на това негово прѣдложеніе отврѣдъ ся чуххъ гласове: „да живѣе Деліанъ, да живѣе; шой е нашъ Царь!“ и тѣй всичкы припознаххъ Деліана за царь, а Тихомира убиххъ.

Послѣ това Деліанъ събра Българскы-ты пълкове и отиде камъ Солунъ, дѣто бѣше пристигнахъ Михаилъ IV Пафлагонъ, тогавашній Гръцкый Императоръ. Кога приближиххъ Българи-ти до града, Императоръ-тъ, отъ страхъ, за да го неприбѣхъ,